

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРОТОКОЛ

към Конвенцията за правна взаимопомощ по наказателни дела между държавите-членки на Европейския съюз, изготвен от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейски съюз

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ по този Протокол, държави-членки на Европейския съюз,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Акта на Съвета от 16 октомври 2001 г. за изготвяне на Протокола към Конвенцията за правна взаимопомощ по наказателни дела между държавите-членки на Европейския Съюз,

КАТО ПРИЗНАВАТ заключенията, приети на Европейския съвет, проведен в Тампер на 15 и 16 октомври 1999 г., и необходимостта от тяхното незабавно приложение, за да се постигне зона на свобода, сигурност и справедливост,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД препоръките, дадени от експертите при представянето на докладите с взаимни оценки, базирани на Съвместно Действие на Съвета 97/827/JHA от 5 декември 1997 г. за създаване на механизъм за оценяване на приложението и изпълнението на национално равнище на международни начинания в борбата срещу организираната престъпност,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че има нужда от допълнителни мерки в областта на взаимната помощ по наказателни дела с цел воденето на борбата срещу престъпността, в това число особено организираната престъпност, прането на пари и финансовите престъпления,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНИТЕ РАЗПОРЕДБИ, които се прилагат към и представляват неделима част от Конвенцията за правна взаимопомощ по наказателни дела между държавите-членки на Европейския Съюз от 29 май 2000 г. ⁽¹⁾, наричана по-долу “Конвенция за правна взаимопомощ от 2000 г. ”:

Член 1

Искане за информация за банкови сметки

1. Всяка държава-членка определя, съгласно условията на този член, да предприема мерките, необходими за да се установи, в отговор на искане, изпратено от друга държава-членка, дали дадено физическо или юридическо лице, което е обект на криминално разследване, притежава или контролира една или повече сметки от какъвто и да е характер в банка, намираща се на нейна територия, и ако е така, да предостави детайлите на установените сметки.

¹ ОВ L 344, от 15.12.1997 г., стр. 7.

В тази информация са включени и сметките на лицето, срещу което се води процес, притежава пълномощно, когато това бъде поискано и доколкото такава информация може да бъде осигурена в приемлив срок.

2. Задължението по този член се прилага само дотолкова, доколкото информацията е на разположение на банката, където е открита сметката.
3. Задължението по този член се прилага само ако разследването се отнася до:
 - престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или заповед за задържане за максималния период, който е най-малко четири години в молещата държава и най-малко две години в замолената държава, или
 - престъпление по член 2 от Конвенцията за създаване на Европейска полицейска служба (Конвенция за Европол) от 1995 г., или в приложението към тази Конвенция, както е последно изменена, или
 - престъпление по Конвенцията за защитата на финансовите интереси на Европейските Общности от 1995 г., Протокола от 1996 г., приложен към нея, или Вторият протокол от 1997, приложен към нея, доколкото такова престъпление може да не е предмет на Конвенцията за Европол.
4. Органът, който отправя искането:
 - посочва защо счита, че поисканата информация е вероятно да бъде от съществена важност за разследването на престъплението,
 - посочва на какви основания са изградени предположенията му, че сметката е открита в някоя от банките в замолената държава-членка и кои банки може да са замесени, доколкото е възможно да се определи това.
 - включва всякаква налична информация, която може да улесни изпълнението на искането.
5. Държавите-членки могат да направят изпълнението на дадено искане в съответствие с този член зависимо от същите условия, каквито се прилагат от тяхна страна по отношение на искания за извършване на обиск и конфискация.
6. Съгласно член 34 , параграф 2 буква в) от Договора за Европейски Съюз, Съветът може да реши да разшири обхвата на параграф 3.

Член 2

Искания за информация за банкови транзакции

1. По искане на молещата държава замолената държава предоставя подробна информация за конкретни банкови сметки и банкови операции, които са извършени през определен период през една или повече сметки, посочени в искането, включително подробностите за всички сметки, от които и до които се извършват банковите операции.

2. Задължението, предвидено в този член, се прилага само дотолкова, доколкото информацията е на разположение на банката, в която е открита сметката.
3. Молещата държава-членка посочи в искането си причината да счита, че поисканата информация е свързана с разследването на престъплението.
4. Държавите-членки могат да направят изпълнението на дадено искане в съответствие с този член зависимо от същите условия, каквито се прилагат от тяхна страна по отношение на искания за извършване на обиск и конфискация.

Член 3

Искания за наблюдение на банкови трансакции

1. Всяка държава-членка се задължава да гарантира, че при искане за това от страна на друга държава-членка тя е в състояние да извършва наблюдение за определен период от време на банковите операции, които се извършват през една или повече сметки, посочени в искането, и да предадат на молещата държава-членка резултатите от това наблюдение.
2. Молещата държава-членка посочва в искането си причината да счита, че поисканата информация е свързана за разследването на престъплението.
3. Решението за наблюдение се взема във всеки отделен случай от компетентните органи на замолената държава-членка, при стриктно спазване на националното право на тази държава-членка.
4. Практическите подробности, отнасящи се до наблюдението, се договарят между компетентните органи на молещата и на замолената държави-членки.

Член 4

Поверителност

Всяка държава-членка взема необходимите мерки да гарантира банките да не разкриват на съответния клиент на банката или на трети лица, че на молещата държава се предоставя информация в съответствие с членове 1, 2 и 3, както и да не разкриват на тези лица, че се извършва разследване.

Член 5

Задължение за информиране

Ако в хода на изпълнение на искане за правна взаимопомощ компетентният орган на замолената държава-членка сметне, че може да е целесъобразно да предприеме разследвания, които първоначално не са били предвидени, или които не е можело да

бъдат конкретизирани в момента на подаване на искането, то този орган незабавно информира за това компетентния орган от молещата страна, за да му даде възможност да предприеме по-нататъшни действия.

Член 6

Допълнителни искания за правна взаимопомощ

1. Когато компетентният орган на молещата държава-членка отправи искане за правна взаимопомощ, което е в допълнение към предходно искане, то от него не се изисква повторно да предоставя информация, която вече е предоставена в първоначалното искане. Допълнителното искане съдържа информацията, която е необходима за установяване на първоначалното искане.
2. Когато, в съответствие с действащите разпоредби, компетентният орган, който е отправил искането за правна взаимопомощ, взима участие в изпълнението на искането в замолената държава-членка, той може, докато пребивава в замолената държава-членка и без да се накърнява член 6 , параграф 3 от Конвенцията за правна взаимопомощ от 2000 г. ,да отправи допълнително искане директно към компетентния орган.

Член 7

Банкова тайна

Държава-членка не може да се позовава на банковата тайна като основание да отказва каквото и да е съдействие по отношение на искане за правна взаимопомощ от страна на друга държава-членка.

Член 8

Финансови престъпления

1. Не може да се отказва правна взаимопомощ единствено въз основа на факта, че искането касае престъпление, което замолената държава-членка смята за финансово престъпление.
2. Ако една държава-членка е изпълнила искане за обиск и конфискация, за което важи условието, че престъплението, което е предизвикало искането, е наказуемо и съгласно нейните закони, то това условие е изпълнено по отношение на престъпленията по член 1, ако престъплението съответства на престъпление от същия характер съгласно законите на замолената държава-членка.

Искането не може да бъде отказано въз основа на факта, че законите на замолената държава-членка не налагат същия вид данък или налог, или че не съдържат същи разпоредби за данъци, налози, мита и валутен обмен както в законите на молещата държава-членка.

3. С този Протокол се отменя член 50 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумението.

Член 9

Политически престъпления

1. По смисъла на взаимната правна помощ между държавите-членки, никое престъпление не може да се разглежда от замолената държава-членка като политическо престъпление, като престъпление, свързано с политическо престъпление, или като престъпление по политически подбуди.
2. Всяка държава-членка, когато предоставя нотификацията по член 13 , параграф 2, може да декларира, че ще прилага параграф 1 само по отношение на:
 - а) престъпленията по членове 1 и 2 от Европейската Конвенция за борба с тероризма от 27 януари 1977 г.; и
 - б) престъпления в условията на заговор или съучастие, отговарящи на описанието за поведение по член 3 параграф 4 от Конвенцията от 27 септември 1996 г., отнасяща се до екстрадицията между държавите-членки на Европейския Съюз, за извършване на едно или няколко от престъпленията по членове 1 и 2 на Европейската Конвенция за борба с тероризма.
3. Резервите по член 13 от Европейската Конвенция за борба с тероризма не се прилага за правната взаимопомощ между държавите-членки.

Член 10

Препращане на откази до Съвета и участие на Евроджъст

1. Ако дадено искане бъде отхвърлено на основата на:
 - член 2, буква б) от Европейската Конвенция за правна правна взаимопомощ или член 22 , параграф 2 буква б) от Договора за Бенелюкс, или
 - член 51 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение или член 5 от Европейската Конвенция за правна правна взаимопомощ, или
 - член 1 , параграф 5 или член 2 параграф 4 от този Протокол,и молещата държава-членка поддържа своето искане, а не може да се намери решение, замолената държава-членка препраща с информативна цел до Съвета мотивирания се отказ на искането, с възможна цел да се направи оценка на функционирането на съдебно сътрудничество между държавите-членки.

2. След като бъде създаден Евроджъст, компетентните органи на молещата държава-членка могат да докладват до него за всички проблеми, които възникват по отношение на изпълнението на искане във връзка с разпоредбите по параграф 1, с цел да се намери възможно практическо решение в съответствие с разпоредбите, постановени в инструмента за създаване на Евроджъст.

Член 11

Резерви

По отношение на този Протокол не могат да се правят никакви резерви, различни от онези, които са предвидени в член 9 , параграф 2.

Член 12

Териториално приложение

Този Протокол има действие в Гибралтар, когато Конвенцията за правна правна взаимопомощ от 2000 г., влезе в сила за Гибралтар, в съответствие с член 26 от нея.

Член 13

Влизане в сила

1. Този Протокол се приемане от държавите-членки в съответствие със техните конституционни изисквания.
2. Държавите-членки нотифицират Генералния Секретар на Съвета на Европейския Съюз за приключването на конституционните процедури за приемането на този Протокол.
3. Този Протокол влиза в сила в осемте държави-членки, към които той се отнася, деветдесет дни след изпращането на нотификацията по параграф 2, от страна на държавата, която е членка на Европейския Съюз по време на приемането от страна на Съвета на Акта, с който се създава този Протокол, и която е осмата поред, която изпълнява това формално изискване. Ако обаче Конвенцията за правна взаимопомощ от 2000 г. не е влязла в сила до тази дата, този Протокол влиза в сила на датата, в която влиза в сила тази Конвенция.
4. Всяка нотификация от държава-членка, направена след влизането в сила на този Протокол съгласно параграф 3, има действие деветдесет дни след такава нотификация, този Протокол влиза в сила в частност между държавата-членка, направила нотификацията, и държавите-членки, за които този Протокол вече е влязъл в сила.
5. Преди този т Протокол да влезе в сила съгласно параграф 3 всяка държава-членка може, по времето на предаване на нотификацията по параграф 2 или във всеки един момент след това, да декларира, че ще прилага този Протокол в отношенията си с държавите-членки, които са направили същите декларации. Такива декларации влизат в сила деветдесет дни след датата на тяхното депозиране.

6. Въпреки параграфи 3 до 5, влизането в сила или прилагането на този Протокол няма действие в отношенията между които и да е две държави-членки преди влизането в сила или приложението на Конвенцията за правна взаимопомощ от 2000 г. между тези две държави-членки.
7. Този Протокол се прилага за правна взаимопомощ , иницирана след датата, на която той влиза в сила, или се прилага съгласно параграф 5, между държавите-членки, които той засяга.

Член 14

Присъединяващи се държави

1. Този Протокол е открит за присъединяване от всяка държава, която стане член на Европейския Съюз, и която се присъедини към Конвенцията за правна взаимопомощ от 2000 г.
2. Текстът на този Протокол на езика на присъединяващата се държава е този, който е съставен от Съвета на Европейския Съюз.
3. Инструментите по присъединяване се депозират при Депозитаря.
4. Този Протокол влиза в сила по отношение на всяка държава, която се присъедини към него, деветдесет дни след депозирането на нейните инструмент по присъединяване, или на датата на влизане в сила на този Протокол, в случай, че към момента на изтичане на този срок той все още не е влязъл в сила.
5. В случай, че в момента на депозиране на своите инструменти по присъединяване този Протокол все още не е в сила, за присъединяващите се държави-членки се прилага член 13 , параграф 5.
6. Без да се накърняват параграфи 4 и 5, влизането в сила или прилагането на този Протокол по отношение на присъединяващите се страни няма действие преди влизането в сила или приложението на Конвенцията за правна взаимопомощ от 2000 г. г. по отношение на тези държави-членки.

Член 15

Позиция на Исландия и Норвегия

Член 8 въвежда мерките за изменение или основани на разпоредбите по приложение А към Споразумението между Съвета на Европейския Съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при приемането, прилагането и развитие на достиженията на правото на ЕС от Шенген ² (наричано по-долу “Споразумението за асоцииране”).

² Оф. Вестник, серия (L), N 176, от дата 10.7.1999 г., стр. 36.

Член 16

Влизане в сила за Исландия и Норвегия

1. Без да се накърнява член 8 от Споразумението за обвързване, разпоредбата по член 15 влиза в сила за Исландия и Норвегия деветдесет дни след като Съветът и Комисията получат информацията по член 8 , параграф 2 от Споразумението за асоцииране, отнасяща се до изпълнението на конституционните им изисквания, за взаимоотношенията на тези две държави с всички държави-членки, за които този Протокол вече е влязъл в сила съгласно член 13 , параграф 3 или , параграф 4.
2. Влизането в сила на този Протокол за дадена държава-членка след датата на влизане в сила за Исландия и Норвегия на разпоредбата по член 15, прави тази разпоредба приложима и за взаимоотношенията на тази държава-членка с Исландия и Норвегия.
3. Разпоредбата по член 15, в никакъв случай не е задължителна за Исландия и Норвегия преди разпоредбите, упоменати в член 2 , параграф 1 от Конвенцията за правна взаимопомощ от 2000 г., да влязат в сила по отношение на тези две държави.
4. Без да се накърняват параграф 1, 2 и 3, разпоредбата по член 15, влиза в сила за Исландия и Норвегия не по-късно от датата на влизане в сила на този Протокол за петнадесетата държава, която е членка на Европейския Съюз в момента на приемане на Акта за съставяне на този Протокол, от страна на Съвета.

Член 17

Депозитар

Генералният секретар на Съвета на Европейския Съюз е депозитар на този Протокол.

Депозитарят публикува в Официален вестник на Европейските общности информация за напредъка при приемането и присъединяване, декларации, както и всякакви други съобщения, които се отнасят до този Протокол.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА ТОВА упълномощените представители виха собственоръчен подпис под настоящата конвенция.

Съставено в Люксембург, на 16 октомври 2001 г., в един екземпляр на датски, нидерландски, английски, фински, френски, немски, гръцки, ирландски, италиански, португалски, испански и шведски език, като всички текстове имат еднаква сила. Оригиналът се депозира в архива на Генералния Секретариат на Съвета на Европейския Съюз. Генералният секретар изпраща надлежно заверено копие до всяка държава-членка.

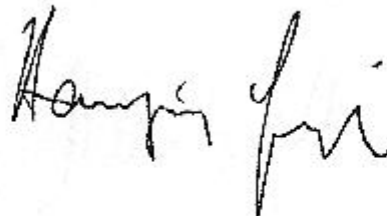
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

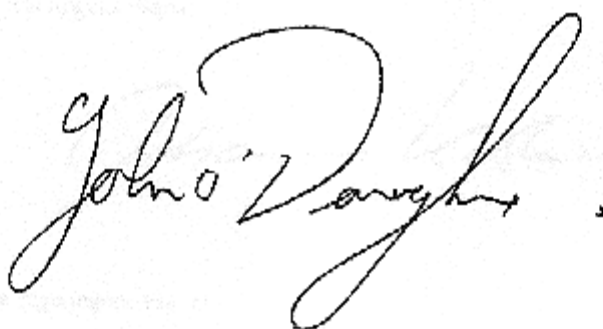
Por el Gobierno del Reino de España

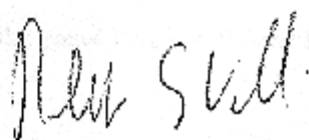
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

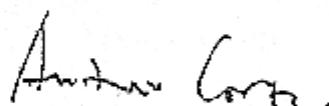
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

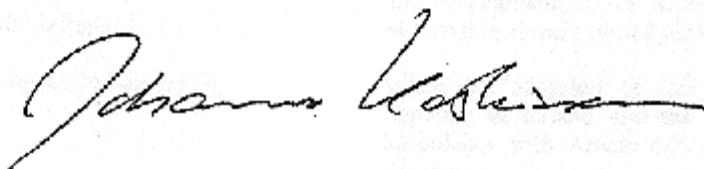
Für die Regierung der Republik Österreich

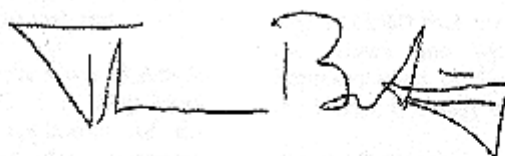
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

